

2425

או.

מדינת ישראל
הכנסת

פרוטוקול מס' 26 / ג

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, שהתקיימה
ביום ב', ו' בשבט, תשי"ח - 27.1.58,
בשעה 10.45.

ג כ ח ו:

- חברי הוועדה:
- י. רפאל - היו"ר
 - ב. א. זניה
 - ע. איכילוב
 - א. אלטמן
 - ה. ברנר
 - ד. בר-רב-האי
 - ס. בגין
 - י. הורני
 - ש. הלל
 - ז. ורהפטיג
 - ת. טובי
 - ג. לוקר
 - י. פ. לוין
 - ג. ניר
 - י. סרלין
 - ח. דובין
 - י. ש. רוזנברג
 - י. שופמן

סוזמנים:

- מר דרון - שר המשפטים
 - מר בר-יהודה - שר הפנים
 - מר כהן - היועץ המשפטי לממשלה
 - מר ידין - המסנה ליועץ המשפטי לממשלה
 - מר אילון - נציג משרד המשפטים
 - מר רוזנטל - נציג משרד המשפטים
 - מר אפלבוים
 - מר גיין
 - מר ז'ק
 - מר מנדלברוט
 - מר צפרנני
 - מר רוזנטל
 - מר רוזנפלד
- נציגי אגודות העתונאים
של תל-אביב וירושלים

סדר-היום:

חוק-יסוד (הכנסת), תשי"ז - 1957.

=====

היו"ר י. רפאל:

אני פותח את הישיבה.

חוק-יסוד (הכנסת) הוחזר לוועדה בהתאם להחלטה.
חברי ועדה הרוצים לרשום הסתייגויות נוספות או לשנות את הקיימות,
מתבקשים לעשות זאת עכשיו.

י. גרני: מה החליטה ועדת הכנסת ביחס לדיון בהסתייגות
חה"כ אזנייה?

ג. אזנייה: ועדת הכנסת קיבלה את משאלתנו וקבעה לדיון
בהסתייגותו של חה"כ אזנייה שתי שעות, לפי
מפתח סיעתי. הסיעות הקטנות תקבלנה רשות-דיבור של 5 דקות לפחות.

י. גרני: אני רוצה לערער על הזמן של 5 דקות.

ג. אזנייה: לא היתה החלטה פורמלית של ועדת הכנסת
בענין זה. אבל לא תהיה התנגדות לתת
לסיעה הפרוגרסיבית רשות-דיבור ל-10 דקות.

חוק-יסוד (הכנסת). תשי"ז - 1957

י. גרני: אני מקדם בברכה את המסלחת מטעם אגודות העתונאי
של ירושלים ותל-אביב, אשר ביקשה להופיע
בוועדה כדי להעיר הערותיה ביחס לסעיף 27 של חוק-יסוד (הכנסת).

מר מנדלברוט: ברצוני לערער על תכנון של סעיף 27 לחוק זה.
אינני רוצה לעמוד על הצד העקרוני שבשאלה זו,
הקטור באספקט של חופש העתונות. ברצוני לעמוד על הצד הטכני ולהדגיש
שסעיף זה יוליך להפסקת עבודתם של העתונאים בתחום הדיווח על הדברים
הנעשים בכנסת.

מלות המפתח שבסעיף זה הן "פרסום ההוגן"
של ההליכים בכנסת ו"כבוד הכנסת". מלים אלו, כל אחת מהן הנה שדה
מוקשים. קשה למצוא מלים מעורפלות יותר, הניתנות יותר לפרושים
מאשר מלים אלו.

צנתח תחילה את ענין הפרסום ההוגן. אין
להניח שסופר פרלמנטרי של כל עתון שהוא יוכל למסור דו"ח כה מלא
שיכלול את כל הנאמר בכנסת. כל עתון מוכרח לצמצם את הדברים. יש
עתונים המוכרחים לצמצם את הפרסום המיועד לפרסום הנעשה בכנסת.
אך גם עתונים בעלי היקף ניכר לא יוכלו לתת פרסום מלא מן הנעשה
בכנסת. מכיוון שהמונח "פרסום הוגן" ניתן לפירושים כה רבים,
לא יוכל הסופר הפרלמנטרי לספק את כל הגורמים, כי הכנסת קיימת
לא בגוף אחד בלבד, אלא ישנן בה סיעות וגם חברי-כנסת. צניח
כי הסופר הפרלמנטרי עשה עבודתו כדי שתן סיפוק לכל הגורמים
ונציח כי במסירת הידיעות בטלפוניטר לא קרתה כל תקלה מטוב
התקלות הקודרות מדי יום ביומו, גם אז אין כל בטחון כי העורך
לא יוציא בדגש האחרון כמה שורות מן הדו"ח שנשלח על-ידי הסופר
הפרלמנטרי ויפגע על-ידי כך בגורם אחד מאותם הגורמים הצריכים
לראות את הפרסום כפרסום הוגן.

המונח "כבוד הכנסת" עוד יותר מעורפל.
אין עתון אשר יוכל לעמוד בתנאי זה ולכן העתונאים יאלצו להודיע
לכנסת כי אין הם יכולים להספיק ולפרסם את הדברים הנאמרים
בכנסת, ועל נשיאות הכנסת לפצוא דרך אחרת לפרסום הדברים.
חופש העתונות הוא לעתונאים הכרח, אשר בלעדיו אינם יכולים לעבוד.

אני חושב שהוועדה לא השכה לפגוע
בחופש העתונות ובאפשרות של פרסום הנעשה בכנסת. מסום כך אני
סקווה שהיא תפתק את הפונחים אשר הצבענו עליהם, ולא תביא
לתוצאה הבלתי-בטוחה של הפסקת השירות העתונאי מהכנסת.

מר גרני: ברצוני להודות על ההענות לבקשתנו. את
עצם ההזמנה אנו מקבלים כאות הוקרה על
עבודת העתונאים במשך כל שנות קיומה של הכנסת. לדעתנו, לא
זכתה הכנסת ליחס רע מצד העתונות ולכן כאשר היא באה לסכם כיום
את הנוהג, אין היא צריכה להוסיף הגבלות על אלו הקיימות כבר.
נמצאת צידי הצעת חוק-הכנסת מלפני לפעלה משנה ואין בה כל זכר
למלים "פרסום הוגן". זהו חידוש ויש עוד חידושים אחרים שהוכנסו
משום מה בהצעת החוק שעליה אנו מדברים.

מר ז'ק: והגבלות הללו לא היו נחוגות בטחון במשך
חמש שנות קיומה ואין צנו רואי כל מינה
להנהיגן עכשיו. כן לא ראוי להכניס לחוק-יורד אלמנטים תלושי-דעות,
הניתנים לפירושה "ונינו".

חברי-הכנסת ממלגה פלונית ושאי לצמט חבר
הנ"ח ממלגה אלמונית, וזה האחרון לא תמיד רואה עימו חירות כהלכה.
בו בזמן שאין כל נקטיה לגבי חברי-הכנסת המצומט, תהיה נקטיה לגבי
שחון אותה ממלגה אליה הוא משתייך, כאר היא תצמט חברי-הכנסת וזה יראה
עמו מצומט שלא כהלכה.

השטרונות הנה למעשה מילמת המצמט יח
המאורעות. אנו משתרלים להיות אלמים מובים ולנמוק בלב הסוראים את
הצמטנה כי הננו מצלמים נכונה. הקהל הנמצא ביציע נוכח הכנסת גו
כאשר חברי-כנסת משתמשים למעמית במלוח-גנאי איש כלפי רעהו. לא יתכן
שהשטרונות חסרוך צנזורה בדברי חברי-הכנסת ותשמיט את המלים העלולות
אולי לגרום בכבוד הכנסת. יו-ברא"ה הכנסת והנשיאות אריכים ויכולים
לדאוג לכך שחברי-הכנסת לא ישחטו בביטויים העלולים לגרום בכבוד
הכנסת; השטרונות אינה יכולה לישות זאת, מפני שברגע שתקיימת צנזורה
על דברי החברים, היא לא תשקט עוד את הכנסת על כל מעלוליה ומגרעותיה.

קיימת באחרונה נפיה לראות השטרונות את
מקור כל הרע ולהגביל את חופש העולתה. כנציג ועדת הסוראים אני רואה
לחזקת מקני הכנסת החסורה שמו דות השלשון במדינה ידחפו את השטרונות
לדרך בה צוידת השטרונות הזולה בשולט: למימול בעניני רצח ומין בלבר.
קיימת הכנסת חסורה מאד שהשטרונות בדרך תידחק לזה אם יגבילו את שטח
העולתה ולא יניחו לה למטל בענינים איבוריים. על-ידי שחון יד לחקיקת
חוקים המגבילים את חופש השטרונות תהיה ועדה זו והכנסת מולה אתראית
יותר מהשטרונות עצמה להשפעה המרכזית שתהיה לשטרונות זולה כזאת על העם.
משה זה יביא גם לידי כך שצד המכבר עצמו לא ירצה לשחון השטרונות.

בקשתי העזא כי בבואה להניח יודות
לשכודת הכנסת וליחמיה עם הציבור, תשמיט הוועדה מחוט זה את הדברים
המגבילים את חופש השטרונות. אנחנו כמובן בעד זה שכל ההגבלות שבמחונות
יישגרו החופסן. אך אין להרחיב את ההגבלות הקיימות, אלא רק לגבשן.

מר רוזנבלד: לאור קריאת החוק ומחוך ניוני בשכודת
אינני יכול לתאר לעאמי מה יירוש המונחים
העלה "פררות הוגן" ו"כבוד הכנסת". הם מהווים שדה מוקעים לא רק
לשטרונאים, אלא גם למחוקק עימו ולביח"ה המצמט. ולי ישחוך למידיק בענין.

אפשר לומר שפררות בלתי-הוגן הוא אם שטרונאי של שחון ממלגתי
מפרטת השקים אחוז מדברי חברי-הכנסת ממלגתו ולקומת זאת רש שורה אחוז
מנאמו של חברי-הכנסת ממלגה יריבה.

כן מררות בלתי-הוגן הוא אם חברי-הכנסת
הכין את נאמו במשך שבוע ימים, נאם כחצי שעה והשטרונאי מיה לנכון
לפרט רק מסמט אחד מחוך הנאום, כיוון שהיו באותו יום הכנסת שנינים
אחרים שלושתו הצדיקו מררות רב יותר.

כן קורה ששטרונאי מוצא לנכון להוציא
מנאמו של חברי-כנסת דברים מיקנטיים שכלל אין להם קשר לאותו שנין
עליו נסב הנאום. זהו מררות בלתי-הוגן לגבי הנאום.

המונח "כבוד הכנסת" מסוכן מי כמה.
לאחר ישירת כנסת ולונית מה נשמעו ביטויים בלתי-פרלמנטריים, בא
לינו יו"ר הכנסת במענה מדוע פרסמו את הדבר. ענינו שגין מתקידנו
לקרוע את הדברים המתרחשים בכנסת, מתפרידנו ומחובתנו למיור על המתרחש.
ברגע שנתחיל לשרוך צנזורה על הדברים שנאמרו, נמטל בשליחותנו כפרופריות.
נשאלת גם השאלה מדוע יש להפחיל צנזורה כזאת רק ביחס לכונית. מדוע לא
לשיות זאת ביחס לועידות ממלגות או כל מיני מועדות ייבור שכבודת
השוב מאד בעיני הציבור? מדוע לא לשיות אידיאליזציה של עסקני מועדות
הציבור ונציג אותם בפני הציבור כנסדרי כל מוח ודופי?

15.

מר צטרנני:

בריוני לדבר על אינטקס נרתי על הקטיה.
היינו באחרונה עדיין לפני מאורעות
חשובים - נמיטת אישיות רמת מטלה וחילופי הרמטכלים - אשר הציבור
בארץ לא ידע עליהם, מפני שהם לא נודעו בעתונות המקומית. אין כל
מי שפירא עתונות-חוץ יכול היה לדעת על כך שבוקיי-הילוש נודה לבן,
כי טונוי חוץ טרסו ידיעות על כך. מחבל המצב שבקיונו בעתונות
יו יולימיות שטרסמן בארץ ציור, מותרות לפרסום בעתונות חוץ.
העתונות הישראלית הינה יכולה להעלות עם המצב שכאשר היא רוצה
להציג לידיעה הציבור בעיות יולימיות או בעתונות היא צריכה
להעתיק אותן מעתונות-חוץ, כי על זה אין איסור.

ההטיף המוצע בזה יגרום למשטר האמון
בלתי מונד שכל חיוניותו במשטר הדמוקרטי בכך שהוא עומד על
מסמך עם הציבור. ברור שאם יתקבל איסור יהיה לפרסום
דבריה בלתי-טרלמנטריים "נאמרו בהנחה, אבל הם יופיעו בעתונות חוץ.
אם נרצה למפור את כל האמת של הנטייה בהנחה, נצטרך אז לאיים טונוי חוץ.

עד עכשיו ידע הציבור שאין העתונות
המקומית מחזירה דברים מטניו, אך האמון הזה כלפי העתונות ייעלם
כאשר יראו בעתוני חוץ דברים שלא נחמסמו בארץ.

כמו כן, העתונאים ישתדלו למצוא כל
מני נוחות כדי לצאת ידי חובת החוק ולספק את יו"ר הכנסת. דווקא
זה שלול לפגוע בפרסום החוגן.

מר רוזנטל:

בריוני להדגיש את הדבריה מנקודת-ראות
משפטית, ביורה קיאונית במשפט.

אם חסר-הנחת, בישיבה אחרונה נרתי של
הכנסת אומר לחבר-הכנסת אחר, כי הוא אגריה דבר-מה וביצע הזאת מטשח
פלילי, יהול אני לפרסום זאת. בישיבה הקרב של הכנסת עונה חבר-הכנסת
הנתקף, כי חבר-הכנסת מאשים אותו לזו תלבד שהיה כותב בלשון
החברות, אלא אין יעץ לו לבצעה. אם לא און את הדבריה על-ידי פרסום
דבריה של יוני חברי-הכנסת, יש לי לפחות חשק שאני במקומו של היועץ
המשפטי למשלוח הייתי חובק אותו שתון לדין פלילי באשמת פרסום
בלתי-חוגן של דבריה מהכנסת.

אני חושב שהמליה "פרסום חוגן" פוללי
כל אפשרות של פרסום בלתי-מאוזן, אף אם הוא מהנה איטום פילולי של
הנאמר בהכנסת.

אני חומר כי נקודה זו בלבד דיה כדי
להניס את הוועדה להטביר את הגזיתו הזאת מן העולם.

לגבי המליה "כבוד הכנסת" ינין שמי
אפשרות. יתכן שהכנסת בדבריו, או שהחנהגותו פוגע בכבוד הכנסת.
יו"ר הישיבה גה בויטה הגיטה בכבוד הכנסת אומר כל פרסום על כך.
האיסור מופל גזה לא רפ יל פרסום גלוי, אלא גם על כל פרסום או איסור
המסוי. הדברים המוגעים לא יופיעו ב"דברי הכנסת" ומכיוון שלא הייה
כל פרסום ופרסומות של המסוי, יוצא "אזתו חיר-כנסת לא שיה דבר והוא
יהיה יסור לא רפ מכל דין אחרתי או פלילי אלא גם מכל דין מורתי או איבורי.
כונת החוקק בתקנו הוראה זו לשמור על כבוד הכנסת, אבל הוועדה שלולה
להיות חסרת.

האפשרות השניה היא שבכנסת גומא חזרת
דבר השפוי להחפיש כפגיטה בכבודה. גם ליחסי היה במסוי זה משום פגיטה
בכבוד הכנסת, אבל אני חומר שיש לזו פרסום גלוי, למטן לעורר
תגובה הציבור ולמטן לקרוא לפדר אותו הגורם "פגק בכבוד הכנסת.
יו"ר הי יבא יהיה ברטה שהפרסום אינו נות והוא יאסור אותו. המסירה
העתונית לכל זאת יטרסו זאת, הם יאשמו במגיטה בכבוד הכנסת.
אני חושב שגם זאת הבעיה הזאת יש לייסול.

או.

מר רוזנפלד: ב"עיקף 27 נאמר "יו"ר הישיבה". ברצוני להסיר
על כך לדבר זה סותר את החליטה הנכונה משנת
1949 גיחה להגבלות הרפואה, בה נאמר "היו"ר ושני בגניו". החליטה זו
לא שונתה עד היום הזה. היות והאזכורים ב עיקף 27 הם תקנון הישנה
כאמכחא, עלולים הרברים לסתור זה את זה, ואני חושב לכל תורה על
מייגות שאינני רוצה להרבות בדיבור עליהן, עלול להפריש לרשת
חוקי העתונות.

נאמר ב"עיקף 27: יהיה סתור מכל אחריות אזרחית
או מלילית. אני מבטיח להסיר כל ר"מ זה או אינה מספקת ויש להוריה
עליה גם את האחריות המ"מקחית. את המדובר הוא בעורך במאון המלגתי
או סורך קול-י"ראל", יהיו הוא גמורני לא רק אחריות אזרחית או מלילית,
כי גם אחריות מ"מקחית. אני מדבר כי הכניחה צריכה להיות מסוננית
במתן סתור כולל לעתונאים, והיא צריכה להשלים את ההורחה של-ידי
הורחה סתור מאחריות מ"מקחית.

ברצוני להזהיר סמני כל אזכור של המנון הכנסת.
אין המנון בבחינה תקנה, אלא היסוד רחב ביותר והוא כולל את כל החלטות
הכנסת וכן ינחיות מפי "יו"ר ישיבות הכנסת, במידה ולא היה סתור עליהן
במני וסדה המירושים, וכן החלטות ועדה המירושים. אני ממשיך לטעון
את הזכור סוכר מ"ממני כה גמיש בתוקף יסוד אינו מסוכן.

אין עיקף 27 נותן אפשרות ערסור על החליטה
"יו"ר הישיבה שאכר את הרפואה, איז הוא מזכיר את נשיאות הכנסת.

כן נאמר ב"עיקף 27 שהעברייני ייחנש למי הענשים
המירושים בתוקף. אינני יודע לאיזה ענינים הכוונה. אבל יכול משהו
למסן כי הכוונה לעונש המכסימלי שבדין המלילי החמור ביותר. אני
ממשיך לטעון גם את הפרט הזה את לא כדאי להבהירו.

מר גיין: קשה להגין את האי-אמון כלפי העתונאים ש"עיקף 27
מבטא אותו, לאור נסיון העבר ועל אף
ההחלטה שאמילו ראש הממשלה חלע לנו. לכן, בהתחשב במבולגנות הנאמנה
ובעמידה בנסיון בעבר וחדוה על-ידי אי-סדרות דברים העלולים להזיק
לבחון המדינה, הננו מבעשים מהווסדה לבטל את ההורחות המוגשות בנו.

היו"ר י. רפאל: אני סוזה לנציגי העתונות ואני מבייח כי
הווסדה חדיש תסומח-לב מלאה לדגריחה.

(וברי המשלחה עזבו את הישיבה)

שר המניח י. ברי-הורה: ברצוני להסיר ביחסי ל"עיקף 8(ב). גמי עיקף זה
נקבע זמן של 56 יום בין החליטה הנכונה של
היזורה לכין יוט הבחירות. אם לא נלך למי השיטה האנגלית - ואני מבין
שאין רצון ללכת בדרך זו - בה אין וסדות בחירות ואין וסחה שלמי
ואין סוטורים על שלילת זכות הבחירה, אלא ישנו קצין בחירות, שהרי דרוש
לנו פרט זמן ארוך יותר. היות יש 182 יום להכנת הבחירות, אפשר לאמאן
את הזמן הזה, אבל אין לעמוד בתקופה של 56 יום. אין כל ג' צרות לקצר
את תקופת ההכנות לפחות מ-72 יום, וליתר במחון - ל-80 יום.

ח. רובין: כדי לא תהיינה סתירות בין האמור כאן לבין
חוק הבחירות, הצעתי למחוק את רשימת 8(ב)
והמסוט זה זומר כי הכנסת, חרבה עליה בשעת התפורחה לקבוע את תאריך
הבחירות החדשות.
אני גם מוכיח להסאיר את לחוק הבחירות.

ז. ורמטיג: ברצוני לעורר נקודה נוספת. מיזור הכנסת
בפרט סיימה תקופת כהונתה, קסור באחלרות
של טריכה בחירות חוך זמן פאר. גם הבחירות ייערכו לא מסוך למיזור
הכנסת הנוצאה מסובר, הן לא ייערכו עוד סביב השאלה שבגללה חרץ המסבר.

או.

ז. ורהמטיג:
אשר לסבוע וסדה בחירות סבוסות, אשר לקיים פנסט בוחרים קבוע ומסודכן ואז אשר לקצר את תקופת ההכנות עד לחדשיים. אחרת אין כל טעם בבחירות חזירות.

מ. בגין:
אני מציע את ההצעה הבאה: התליטה הנכנסת בחוק להחפור, היא חסבק באותו חוק או בחוק הבחירות, אך אין תהיינה לא יאחר מסגה סבוסות מיום החפור.

י. ברייהודה:
כדי לשאר את תקופת ההכנות יש להגדיל בין רשימת הבוחרים לבין כל האר הדבויים. אני מוכן למצט את תקופת ההכנות הניתנת למפלגות להגיש רשימות מועמדים לכנת וכס רשימת הנציגים בוועדה השורות. אינני חושב שאשר לשאר עוד, יותר את תקופת ההכנות הניתנת לבוחר לקרטר על אי-מתן זכות בחירה וכו'. גם כאשר תהיה רשימת בוחרים קבועה, אריך לאשר זכות בחירה לאדם אשר עבר ממקום מגורים אחר למסנהו.

אני מציע לבחירת וסדה מ"נה מוון וסדה נו, אשר יחד ער" וטס פקידים בכירים של משרד הפנים העומקים גזה, תרון חוק הבחירות שיוגש לכנסת. למען ביצוע חוק-יסוד זה צריכה הממלה להגיש לכנסת חוק בדבר קיום רשימת בוחרים "נתית וחוק שני שיכיל תיקונים לזוט הבחירות. תוך כתי דיון בתיקונים הנ"ל אשר יהיה לתקן גם את לוח הזמנים של ההכנות לבחירות. את אין הוועדה רוצה לעכב את אישור חוק זה בכנית, היא ירולה לקבל את הצעת חה"כ בגין, המבטיחה שהבחירות לא יידחו למען רב וכי במקרה של היזור תחליט הכנסת כל טעם של הדברים הקונקרטיים.

ז. ורהמטיג:
במקרה של היזור הכנסת מרת הזמן רדוי שיהיה תאריך בחירות הבוע, כדי לא יהיה בידי רוב האפשרות להתאים לו את מועד הבחירות, למען תהיה אפשרות ליצר את מועד ההכנות במפרה "ל היזור, יריכות וסדה הבחירות - המרכזית והאזוריות - לכוון בתפקידן למחרת מינומה של כל כנסת.

י. הררי:
הצעתי למחוק אף עיקף 8(ב) שוחרת את הבטיה. את הכנית חרצה להחפור לפני יסוד ההונחה, הרי היא סו"ה זאת באמצעות חוק שהנו בר-חוסף באותה מידה כמו חוק זה, והיא אז גם תחליט על מועד הבחירות.

ב. אונניה:
אנני מוכן לקבל את הצעת חה"כ בגין, בתנאי שנאריך את התקופת המכסימלית ל-90 יום. אחרת לא נאפשר תקופת ערפור לבוחרים.

י. ש. רוננברג:
אני מציע לקבל את הודעת יר הנניס הי בסרוב יוגש לכנית תיקון לחוק הבחירות, וכו ייאמר מחי תהיינה הבחירות במקרה של היזור הכנסת. כאן אנתנו יכולים לומר "הבחירות תהיינה ביום שייקבע בחוק, ובלבר שתהיינה לא יותר מ-80 יום.

ז. ורהמטיג:
אני מציע לא לשנות את הנוסח הקיים ולבקש משר הפנים לייגיש תיקון לחוק הבחירות.

ה צ ב ט ו ת

הצעת חה"כ הררי למחוק את עיקף 8(ב) לא נתקבלה
התתייגות לחה"כ הררי.

הצעת חה"כ ורהמטיג לא לשנות את עיקף 8 לא נתקבלה
התתייגות לחה"כ ורהמטיג ורוזנברג.

או.

ה צ ב ט ו ת

הצעה חה"כ רובין למחוק את סעיף 8 (ב) ולומר כי הכנסת בעת החסרותה תסבב את מועד הבחירות לא נחשבת

החתימה לחה"כ רובין

הצעה חה"כ בגין כי (א) במרה של החסרות תסבב הכנסת בחוק את האריך הבחירות; (ב) בחוק - יחוד (הכנסת) ייקבע מועד הבחירות המכסימלי - נ ת ק ב ל ה

הצעה להעמיד את תפוח ההכנות המסימלי על שלושה-עשר שבועות - נ ת ק ב ל ה

י. תרני: ברצוני להעיר כי חוק הכנסת הונח על שולחן הכנסת, מבלי שנכללו בו התייגויותי. אני ממש לא לכלול ברשימת התייגויות את הסעיף 13. הסעיף 13 אשר הושמטו הן: (א) ל סעיף 1 - הצעה לקיום שני בחירות סעיף; (ב) הוספת סעיף אחרי סעיף 30 המסניע לנ"יא המדינה את המכרות למזר את הכנסת.

ב. אגניה: נופח התייגויותי לסעיף 4 הוא כדלקמן:

הכנסת היבחר בבחירות כלליות, יבירות, שונות חשאיות ואזוריות רוביות; ולענין הבחירות יחולק שטח המדינה למחוזות ושריית אזוריות "בכל אחד מהם יבחר חבר-כנסת אחד; מספר החושביות בכל אזור באמור יהיה שווה בכל האזור; והאזוריות ייקבעו על-ידי שלושה "וועדות משפטיות בית" המשטרה העליון שייבחרו לכך על-ידי חבר וועדות. בכלוף לאמור, ייקבעו הדרי הבחירות בחוק הבחירות לכנסת."

י. וועד: יש לי התייגות בסעיף 7, לחוק (8): או בשלי העקידות שייקבעו בחוק.

להחתימה בתיק 35, אני מאיש להוסיף אתרי המליח "למי דרישה שליש חרי-הכנסת" את המלים "או מחה אלה" אזוריות העלי זכות בחירה".

הינ"ר י. רטאל: את המ"ך התייגויות נדחה לישיבה הנוגעת ביום ד'. כן נבחר באותה ישיבה גם התייגותי לנ"מטו על-ידי משלחת העתונאים.

הישיבה נפתלה בשעה 13.00.